

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010081
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1519010081.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Štífta a sudkýň JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Zuzany Molnárovej v trestnej veci obžalovaného K. E., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/10/2019 zo dňa 11.3.2019, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 20.6.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava V z a m i e t a.

odôvodnenie:

A. Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4T/10/2019 zo dňa 11.3.2019 bol obžalovaný K. E. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že

dňa 25.8.2018 v čase okolo 23.45 hod. bol na parkovisku za obytným domom na H. ulici č. XX v R., sediac na prednom sedadle, na mieste vodiča, v zaparkovanom osobnom motorovom vozidle zn. D. XXX, Y.: BA XXX MB, čiernej farby, kontrolovaný policajnou hliadkou OO PZ R. D. - stred, pričom počas kontroly bola na sedadle spolujazdca policajnou hliadkou spozorovaná taštička čiernej farby, pod ktorou sa nachádzalo igelitové uzatváracie vrečko, ku ktorému sa obžalovaný K. E. nevyjadril a taktiež bol spozorovaný na zadnom sedadle batoh čiernej farby, v ktorom sa v jeho hornej časti nachádzalo igelitové vrečko s obsahom bielej neznámej kryštalickej látky, pričom obžalovaný na otázku, čo je obsahom vrečka, uviedol, že ak sa tam niečo nachádza, nie je to jeho, následne bol obžalovaný vyzvaný, aby vec dobrovoľne vydal v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku, čo odmietol, pričom z dôvodu podozrenia, že obžalovaný sa dopustil trestnej činnosti, bola so súhlasom prokurátora vykonaná prehliadka iných priestorov, pri ktorej boli zaistené: igelitové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 20021 mg, s priemernou koncentráciou 76,9% hmotnostných metamfetamínu, čo je potrebné považovať za 385 obvykle jednorazových dávok drogy, igelitové vrečko, ktoré obsahovalo kryštalický materiál s hmotnosťou 6690 mg, s priemernou koncentráciou 74,6% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 4991 mg MDMA, čo je potrebné považovať za 33 obvykle jednorazových dávok drogy, sklenená fajka, v ktorej sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 18 mg, s priemernou koncentráciou 75,9% hmotnostných metamfetamínu, čo je potrebné považovať za 1 obvykle jednorazovú dávku drogy a kovové puzdierko, v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál s hmotnosťou 181 mg, s priemernou koncentráciou 77,6% hmotnostných metamfetamínu, čo je potrebné považovať za 4 obvykle jednorazové dávky drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do II. skupiny psychotropných látok, MDMA je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do I. skupiny psychotropných látok a uvedeného konania sa obžalovaný K. E. dopustil napriek tomu, že už bol dňa 6.9.2016 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/68/2016, právoplatným dňa 8.12.2016,

pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) písm. d) Tr.zák.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l) Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr.zák., § 74 ods. 1 Tr.zák. ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1 Tr.zák., § 78 ods. 1 Tr.zák. ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Proti rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) podala odvolanie Okresná prokuratúra Bratislava V proti výroku o treste priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku, ktoré odôvodnila písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 5.4.2019 nasledovným spôsobom: „S takýmto rozhodnutím súdu o treste sa nestotožňujem a citovaný rozsudok okresného súdu vo výroku o treste považujem za nedostatočný. Súd pri ukladaní trestu tak postupoval v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona, a to konkrétne v rozpore s ustanoveniami § 34 odsek 1, § 34 odsek 4 a § 172 ods. 2 Tr.zák. Som toho názoru, že trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do výkonu trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za žalovaný obzvlášť závažný zločin je neopodstatnený a nepostačujúci.

Za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c) písm. d), ods. 2 písm. a) Tr.zák. je trestná sadzba trestu odňatia slobody na 10 až 15 rokov. Okresný súd pri rozhodovaní o treste priznal obžalovanému K. E. jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l) Tr.zák., pričom vzhliadol aj jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. m) Tr.zák. S uvedeným záverom okresného súdu je možné sa stotožniť čo do priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr.zák., nakoľko obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu obzvlášť závažného zločinu v plnom rozsahu a jeho spáchanie úprimne oľutoval, čo preukazuje jednak jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr.por. o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ako aj vyjadrenie o úprimnej ľútosťi nad jeho konaním, obsiahnuté v jeho záverečnej reči.

V prvom rade je potrebné však skonštatovať, že vyššie uvedeným uloženým trestom by v žiadnom prípade nebol dosiahnutý účel trestu tak, ako to predpokladá Trestný zákon v ustanovení § 34 ods. 1 a nasl. V zmysle tohto ustanovenia má trest plniť funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie páchaniu ďalšej trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Uloženie nepodmienečného trestu pod dolnú hranicu zníženého o jednu tretinu považujem za absolútne neopodstatnený a v rozpore s hore uvedenými zásadami ukladania trestov. Je potrebné poukázať na to, že obžalovaný bol doteraz celkovo 3 krát súdne trestaný, pričom bol až 25 krát priestupkovo prejednaný. Naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9T/43/2016 zo dňa 12.1.2017, právoplatným dňa 6.2.2017 a to pre prečin podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. a bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/68/2016 zo dňa 6.9.2016, pričom týmto rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr.zák. a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovanej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ktorá mu bola uložená v súvislosti s odsúdením pre trestný čin druhovo rovnaký, čo malo taktiež za následok skutočnosti, že bol vzatý do väzby pre dôvodnú obavu, že bude pokračovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Z týchto skutočností teda vyplýva, že vo vzťahu k osobe obžalovaného je argumentácia súdu k výške trestu a zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia neodôvodnená a ničím nepodložená. Súd vôbec neuviedol prečo pri viackrát trestanej osobe znížil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a obžalovaného nezaradil v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň teda ani neuviedol, prečo podľa neho takýto trest postačuje na prevýchovu obžalovaného, ktorý je špeciálnym recidivistom a zároveň stíhaným pre ďalší skutok vedený na Okresnej prokuratúre Bratislava I pod sp. zn. 3 P v

95/18/1101, ktorý je rovnako kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr.zák. V rámci recidívy a zásad ukladania trestov by malo platiť, že ak ani predchádzajúce odsúdenie páchatel'a nevedlo k jeho náprave a opätovne spáchal trestný čin, trestnoprávne následky recidívy sú pre páchatel'a nepriaznivejšie. Špeciálna recidíva pri ukladaní trestu by mala mať za následok, že súd pri rozhodovaní, aký druh trestu a v akom trvaní uloží, prihliadne na tú skutočnosť, že predošlé odsúdenie páchatel'a a snaha o jeho nápravu sa minula účinkom, ktoré predpokladá trestné právo a ochrana spoločnosti pred takýmto správaním jedinca musí byť dôslednejšie naplnená. Súd však na túto skutočnosť žiadnym spôsobom neprihliadol a ani sa s ňou vo svojom odôvodnení nevyšporiadal.

Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal aj na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.6.2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého môže súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine postupovať analogicky podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. (teda podľa ustanovenia týkajúceho sa mimoriadneho zníženia trestu pri dohode o vine a treste). Takýto postup súdu však nemá byť obligatórny, nakoľko predmetné stanovisko Najvyššieho súdu SR nie je možné chápať tak, že súd musí povinne ukladať trest pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby vždy, keď obžalovaný urobí vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. Rovnako tak predmetné stanovisko neznamena, že súd by mal pri ukladaní trestu rezignovať na zákonné kritéria určovania druhu a výmery trestu, vymedzené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr.zák. Priznanie obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti nie je možné preceňovať a izolovane z neho vyvodzovať nutnosť mimoriadneho zníženia trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu v každej jednotlivej trestnej veci. Uvedené vyplýva aj z tohto, že pri určovaní druhu a výmery trestu je nutné vždy prihliadnúť na spôsob spáchania činu, následok činu, zavinenie obžalovaného, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Tieto zákonné kritéria uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr.zák. vo svojom súhrne v danej trestnej veci prevážili nad priznaním obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti a umožňujú tak obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, a to napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Záver o neprimeranej prísnosti trestu uloženého v rámci trestnej sadzby sa musí opierať o zhodnotenie všetkých okolností prípadu a pomerov páchatel'a. Nestačí len názor súdu o prílišnej prísnosti trestnej sadzby. Súd je v prvom rade viazaný zákonom a v ňom stanovenými trestnými sadzbami a nemôže ukladať tresty svojvoľne. Ukladanie trestu mimo rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby má byť výnimočným a mimoriadnym postupom, ale vždy len na základe zákona a v súlade so zákonom, v rámci splnenie zákonných predpokladov. Iba takýmto spôsobom bude zabezpečený princíp spravodlivého potrestania, princíp rovnosti občanov pred zákonom a princíp predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktoré v právnom štáte znamenajú, že rovnaké alebo podobné prípady rovnakej alebo podobnej kriminality sú postihované v rámci tzv. normálnych zákonných trestných sadzieb stanovených v osobitnej časti Trestného zákona, pretože práve v nich zákonodarca vyjadruje typový stupeň závažnosti a nebezpečnosti konkrétneho trestného činu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr.por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol vo veci rozsudkom tak, že obžalovaného odsudzuje podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr.zák. na trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr.zák. súd obžalovaného zaradí pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia spolu s uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 74 ods. 1 Tr.zák. a ochranného dohľadu v trvaní 2 roky podľa § 76 ods.1, § 78 ods. 1 Tr. zák.“

Spis bol prvostupňovým súdom predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 5.6.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu bolo doplnené dokazovanie prečítaním odpisu registra trestov obžalovaného zo dňa 7.6.2019, zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9T/43/2016 uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 3Pv 114/14-1101-18 zo dňa 19.5.2016 o pokračovaní v trestnom stíhaní a rozsudok č.k. 9T/43/2016-82 zo dňa 12.1.2017 a zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 6T/11/2018 obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 3Pv 95/17/1101-12 zo dňa 27.2.2018 a zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 19.3.2019.

Prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania a navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že má za to, že prvostupňový súd napadnutým rozsudkom rozhodol správne a uložil trest zákonný a výchovný, a preto navrhuje odvolanie prokurátora zamietnuť podľa § 319 Tr.por.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr.zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchateľa v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr.zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. súd môže zaradiť páchateľa aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchateľa za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchateľa aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchateľa, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchateľa obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Podľa § 172 ods. 1 Tr.zák. kto neoprávnene

a) vyrobí,

b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,

c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d) prechováva po akúkoľvek dobu,

omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr.zák. odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a už bol za taký čin odsúdený.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý prokurátorom odvolaním iba ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné

chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo nebolo zistené. Keďže v prejednávanej veci bol napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej priorityne rozoberať tento výrok. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému a obhajcovi bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom tieto osoby a prokurátor boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súd prijal vyhlásenia obžalovaného o jeho vine a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná iba dôkazy ohľadom výroku o treste a ochrannom opatrení. Následne boli na hlavnom pojednávaní prečítané so súhlasom strán znalecký posudok z odvetvia psychiatrie, ako aj listinné dôkazy - odpis registra trestov a výpis z ústrednej evidencie priestupkov ohľadom obžalovaného, rozsudok prvostupňového súdu a uznesenie odvolacieho súdu vo veci Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/68/2016, strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania a po záverečných rečiach a poslednom slove bol vyhlásený rozsudok v znení uvedenom na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolací súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr.zák. a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným z jeho spáchania.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3, ods. 4 Tr.zák.).

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. ods. 2 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby 10 rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 172 ods. 2 Tr.zák. je 10 až 15 rokov), t. j. ide o obzvlášť závažný zločin (§ 11 ods. 1, ods. 3 Tr.zák.). Teda v prípade spáchania tohto trestného činu zákonodarca ustanovil s poukazom na už uvádzané ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd musí povinne ukladať trest odňatia slobody.

Prvostupňový súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr.zák. a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr.zák.

Prokurátor žiadal v odvolaní, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby bez použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Naopak obhajoba považovala trest uložený prvostupňovým súdom za zákonný, správny a výchovný.

Odvolačný súd zo spisu zistil, že v osobe obžalovaného ide o osobu, ktorá bola doteraz dvakrát súdne trestaná a opakovane vyše 20 krát priestupkovo postihnutá za dopravné priestupky a jedenkrát v roku 2016 za priestupok proti majetku (drobná krádež tovaru), z hľadiska osobných a rodinných pomerov je obžalovaný osobou slobodnou, bezdetnou a pred vzatím do väzby bol nezamestnaný. Obžalovaný v konaní uvádzal, že skutok spáchal z dôvodu svojej viacročnej závislosti na metamfetamíne s tým, že zaistené drogy mal pre svoju vlastnú potrebu a kúpil si ich vo väčšom množstve, aby ich mal na dlhšie obdobie. Pokiaľ ide o formu zavinenia, obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr.zák., keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť zákonom chránený záujem spoločnosti na ochrane ľudského zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok.

Z pohľadu zisťovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd správne u obžalovaného zistil

- poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák., teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, keďže sa takto obžalovaný v konaní opakovane vyjadril,
- priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr.zák., teda že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, keďže obžalovaný bol okrem odsúdenia uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 9T/43/2016-82 zo dňa 12.1.2017, právoplatným dňa 6.2.2017, pre rovnaký druh trestnej činnosti ako v prejednávanej veci, a to pre prečin podľa § 171 ods. 1 Tr.zák. s upustením od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/68/2016 zo dňa 6.9.2016.

Z uvedeného vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol u obžalovaného rovnaký, a preto bol obžalovanému s použitím ustanovenia § 38 ods. 2 Tr.zák. ukladaný trest odňatia slobody v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe 10 až 15 rokov.

Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazuje, že obžalovaný bol doteraz trikrát odsúdený, tak uvedené sa nezakladá na pravde, keďže prvý záznam v odpise registri trestov je podmienené zastavenie trestného stíhania, ohľadom ktorého bolo rozhodnuté uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 3Pv 114/14-1101-18 zo dňa 19.5.2016 o pokračovaní v trestnom stíhaní a následne došlo k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 9T/43/2016-82 zo dňa 12.1.2017. Pritom druhý záznam v odpise registra trestov obžalovaného je odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/68/2016 zo dňa 6.9.2016, právoplatným dňa 8.12.2016, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr.zák. s uložením podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 3 roky s probačným dohľadom a trestom prepadnutia veci (digitálnej váhy), ako aj s uložením ochranného liečenia protitoxikomanického ambulantnou formou - teda prejednávaný skutok bol spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Na tento druhý záznam v odpise registra trestov však nie je možné prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť, keďže je súčasťou skutkovej vety ako odsúdenie, ktoré zakladá právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 2 písm. a) Tr.zák. - už bol za taký čin odsúdený, teda ako okolnosť podmieňujúca použitie vyššej trestnej sadzby, pričom obžalovanému vzhľadom na uvedené odsúdenie nebol ukladaný trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 3 až 10 rokov podľa § 172 ods. 1 Tr.zák., ale v trestnej sadzbe 10 až 15 rokov podľa § 172 ods. 2 Tr.zák.

Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazuje na ešte neukončené trestné stíhanie obžalovaného, hoci pre druhovo rovnakú trestnú činnosť ako v prejednávanej veci, tak odvolací súd k tomu uvádza, že na

túto skutočnosť nie je možné pri ukladaní trestu v prejednávanej veci žiadnym spôsobom prihladať, keďže z pohľadu ukladaného trestu je možné posudzovať len právoplatne skončenú vec (zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 6T/11/2018 vyplýva, že obžaloba Okresnej prokuratúry Bratislava I č.k. 3Pv 95/17/1101-12 zo dňa 27.2.2018 bola podaná pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Tr.zák., pričom o obžalobe nebolo doposiaľ rozhodnuté a hlavné pojednávanie bolo naposledy odročené na 21.6.2019) a uvedené sa rovnako vzťahuje na obhajcom uvádzané trestné stíhanie obžalovaného v štádiu prípravného konania vedené na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Žiline.

Z vymedzenia skutku napadnutého rozsudku, ktorý nebol ohľadom viny napadnutý odvolaním, vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným pre neoprávnené zadováženie a prechovávanie psychotropných látok metamfetamínu a MDMA v rozsahu vyše 400 obvykle jednorazových dávok.

Z pohľadu druhu trestu je odvolací súd toho názoru, že vzhľadom na tie skutočnosti, že obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmienenečného trestu odňatia slobody uloženého za rovnaký druh trestnej činnosti a obžalovaný spáchal obzvlášť závažný zločin s dolnou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody 10 rokov, nebolo možné z pohľadu účelu trestu obžalovanému uložiť iný druh trestu ako nepodmienený trest odňatia slobody.

Z pohľadu výmery ukladaného trestu odňatia slobody sa odvolací súd stotožnil s vyjadrením prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku, že u obžalovaného bolo možné mimoriadne znížiť trest odňatia slobody. Podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.6.2017 (R 44/2017) ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Z odôvodnenia tohto stanoviska vyplýva, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr.por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Odvolací súd poukazuje na uvedené stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 55/2016 má za to, že v prejednávanej veci boli u obžalovaného splnené všetky dotknuté formálne podmienky na mimoriadne zníženie trestu analogickým použitím ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák., keďže obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por. k obžalobe, že je vinný a zároveň prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní také vyhlásenie obžalovaného prijal. Predmetný postup pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa uvedeného stanoviska nie je obligatórny, ale fakultatívny (obžalovaný nemá právny nárok na taký postup) a súd by mal v tejto súvislosti zohľadniť najmä účel trestu ustanovený Trestným zákonom, teda či z pohľadu účelu trestu je potrebné takým spôsobom postupovať, t.j. ukladať trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (materiálna podmienka).

Odvolačný súd v prejednávanej veci zistil, že vzhľadom na skutkové okolnosti, keď z vymedzenia skutku napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným pre neoprávnené zadováženie a prechovávanie metamfetamínu a MDMA v rozsahu vyše 400 jednorazových dávok drogy, avšak nie pre ich výrobu alebo predaj, resp. inú formu distribúcie pre iné osoby (obžalovaný v konaní uvádzal, že drogy mal mať pre svoju vlastnú spotrebu a opak nebol preukázaný), nie je uloženie v napadnutom rozsudku nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov obžalovanému trestom neprimeraným. Pri analogickom použití ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, t. j. obžalovanému bolo možné znížiť trest odňatia slobody o 3 roky a 4 mesiace a uložiť ho aspoň vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov.

Prvostupňovým súdom uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, trestom zákonným, primeraným a spravodlivým, naplňujúcim účel trestu z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie. Odvolacím súdom nebolo zistené, že by v prípade napadnutého výroku o treste bolo porušené ustanovenie Trestného zákona alebo že by bol uložený trest neprimeraný ako to uvádzal odvolateľ.

V súlade so zákonom bol v napadnutom rozsudku výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a odvolací súd k tomu uvádza nasledujúce skutočnosti.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr.zák. má byť páchatel' obzvlášť závažného zločinu v zásade zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Trestný zákon však vo vyššie citovanom ustanovení § 48 ods. 4 umožňuje súdu zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. V danom prípade je zrejmé, že obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom spáchal drogovú trestnú činnosť spočívajúcu v zadovážení a prechovávaní psychotropnej látky, ktorú mal mať pre svoju vlastnú potrebu v dôsledku svojej dlhodobej drogovej závislosti. Obžalovanému bol pritom uložený trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, hoci spáchal obzvlášť závažný zločin spolu s uložením príslušného ochranného liečenia ústavnou formou. Tieto skutočnosti sú takého charakteru, že umožňovali súdu zaradiť obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, teda do miernejšieho stupňa, ako mal byť v zásade zaradený.

K výrokom ohľadom uložených ochranných opatrení (ochranného liečenia a ochrannému dohľadu, ktoré neboli napadnuté odvolaním) odvolací súd uvádza, že správne bolo obžalovanému uložené ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou, keďže obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky, resp. v súvislosti s jej užívaním, znaleckým dokazovaním bola zistená závislosť obžalovaného na metamfetamíne a tetrahydrokanabinole a znalkyňa z odvetvia psychiatrie aj navrhla také ochranné liečenie v ústavnej forme, pričom obžalovaný sa pozitívne v konaní vyjadril k možnosti jeho uloženia. Odvolací súd iba upozorňuje prvostupňový súd, aby pri ukladaní ochranného liečenia uvádzal len príslušné ustanovenie, podľa ktorého je ukladané (v napadnutom rozsudku prvostupňový súd navyše nesprávne uviedol aj ustanovenie § 73 ods. 1 Tr.zák.).

Rovnako vecne správne prvostupňový súd v napadnutom rozsudku obžalovanému ako páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu odsúdenému na nepodmienečný trest odňatia slobody uložil aj ochranný dohľad, ktorý je podľa zákona možné uložiť na 1 až 3 roky, pričom prvostupňový súd ho uložil vo výmere 2 roky, ktorá je dostatočná z pohľadu postpenitenciárnej starostlivosti za účelom dovŕšenia nápravy obžalovaného.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že nezistil žiadny relevantný dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku, a preto podané odvolanie zamietol, keďže nebolo dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.